

CSIKI LÁSZLÓ

Vaktükör

*Drága hitvesztett testvéreim, akik
a huszadik században mécsvilágnál, vagy sátor zugán
országot bütyköltetek magatokban
háromnegyed emberöltővel ezelőtt,
és mára nagyra nőtt gyerekeket nemzettetek
abban a testbe fülledt lázban, idegen matracon,
helytállásból rohamozva időközben a falat,
hitkeresően kérdezem én is:*

*ha utolérhetnétek magatokat,
vállon veregetnétek, vagy
farba rúgnátok-e, jajszavára kíváncsian?
Azt a hajdanvolt alakot,
abban a régi, nyítt hacukában,
babakocsisan a sétálóutcán.*

*Hátulról, ha ránk nehezedik egy kéz,
tanult ösztönrel megfeszülünk,
mint egy '68-as letartóztatáskor,
és gyűjtjük élelem híján is az erőt.
Hátulról, ha ma rúgnak, csak legyintünk.
Hátulról könnyebb nekik és mindannyiunknak.
Nektek jó lehet, nekem természetes ma.
Kitanultam. Több a tudásom, mint az eszem.*

*Szemtől szembe néznék, de talán
nem is látnálak benneteket,
csak egyedül magamat, egyedül
az összeizzadt tömeg kelleetlen közepén, vaktükörben.*